CÂU TRÚC DỮ LIỆU VÀ THUẬT TOÁN

TÌM KIẾM

Nội dung

- Giới thiệu bài toán tìm kiếm
- Tìm kiếm tuần tự
- Tìm kiếm nhị phân
- Cây nhị phân tìm kiểm
- Cây nhị phân tìm kiếm cân bằng
- Tìm kiếm xâu mẫu
- Ánh xạ và bảng băm

GIỚI THIỆU BÀI TOÁN TÌM KIẾM

- Cần tìm kiếm 1 phần tử nào đó trong một tập dữ liệu
- Bài toán tìm kiếm xuất hiện rất phổ biến trong các bài toán tính toán cũng như các phần mềm ứng dụng
- Tập dữ liệu cần được lưu trữ một cách có cấu trúc để việc tìm kiếm được nhanh chóng và hiệu quả

TÌM KIẾM TUẦN TỰ

- Tập dữ liệu được lưu trữ một cách tuyến tính và không có thông tin gì thêm
- Duyệt lần lượt các phần tử của tập dữ liệu và so sánh với khoá đầu vào

```
sequentialSearch(X[], int L, int R,
    int Y) {
    for(i = L; i <= R; i++)
        if(X[i] = Y) return i;
    return -1;
}</pre>
```

TÌM KIẾM NHỊ PHÂN

- Tập dữ liệu được lưu trữ một cách tuyến tính theo thứ tự không giảm của khoá
- Chia để trị
 - Chia dãy cần tìm thành 2 nửa bằng nhau
 - So sánh khoá đầu vào với phần tử ở giữa và quyết định tiếp tục tìm kiếm nửa bên trái hoặc nửa bên phải tuỳ thuộc vào kết quả so sánh

```
binarySearch(X[], int L, int R,
    int Y) {
 if(L = R){
    if(X[L] = Y) return L;
    return -1;
  int mid = (L+R)/2;
  if(X[mid] = Y) return mid;
  if(X[mid] < Y)</pre>
   return binarySearch(X,mid+1,R,Y);
  return binarySearch(X,L,mid-1,Y);
```

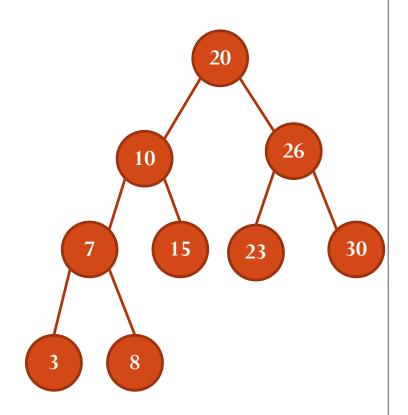
TÌM KIẾM NHỊ PHÂN

• Ví dụ ứng dụng: Cho dãy $a_1, a_2, ..., a_N$ (các phần tử đôi một khác nhau) và 1 giá trị b. Hãy đếm xem trong dãy có bao nhiều cặp (a_i, a_j) sao cho $a_i + a_j = b$ (i < j).

CÂY NHỊ PHÂN TÌM KIẾM Binary Search Tree - BST

- Cấu trúc dữ liệu lưu trữ các đối tượng dưới dạng cây nhị phân
 - Khoá của mỗi nút lớn hơn khoá của các nút của cây con trái và nhỏ hơn hoặc bằng khoá của các nút của cây con phải

```
struct Node{
  int key;
  Node* leftChild;
  Node* rightChild;
};
Node* root;
```


- Các thao tác
 - Node* makeNode(int v): tạo ra một nút có khoá v và trả về con trỏ trỏ đến nút tạo được
 - Node* insert(Node* r, int v): tạo một nút mới có khoá v và chèn vào BST có gốc là r
 - Node* search(Node* r, int v): tìm và trả về con trỏ trỏ đến nút có khoá là v trên BST có gốc r
 - Node* findMin(Node* r): trả về con trỏ trỏ đến nút có khoá nhỏ nhất
 - Node* del(Node* r, int v): loại bỏ nút có khoá v ra khỏi cây nhị phân tìm kiếm gốc được trỏ bởi r

```
Node* makeNode(int v) {
  Node* p = new Node;
  p->key = v;
  p->leftChild = NULL;
  p->rightChild = NULL;
  return p;
}
```

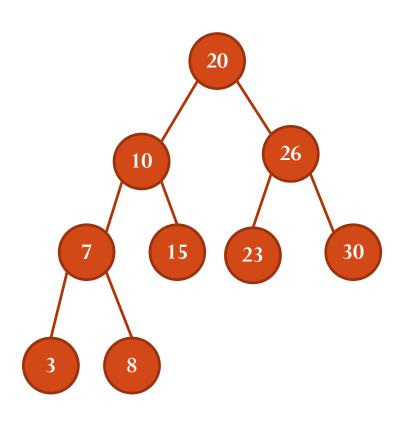
```
Node* insert(Node* r, int v) {
  if(r == NULL)
    r = makeNode(v);
  else if(r->key > v)
    r->leftChild = insert(r->leftChild,v);
  else if(r->key <= v)
    r->rightChild = insert(r->rightChild,v);
  return r;
}
```

```
Node* search(Node* r, int v) {
  if(r == NULL)
    return NULL;
  if(r->key == v)
    return r;
  else if(r->key > v)
    return search(r->leftChild, v);
  return search(r->rightChild, v);
}
```

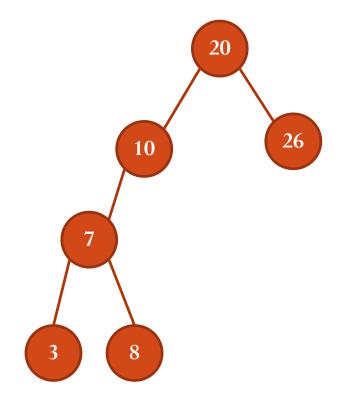
```
Node* findMin(Node* r) {
  if(r == NULL)
    return NULL;
  Node* lmin = findMin(r->leftChild);
  if(lmin != NULL) return lmin;
  return r;
}
```

```
Node* del(Node* r, int v) {
  if(r == NULL)
    return NULL:
  else if(v < r->key) r->leftChild = del(r->leftChild, v);
 else if(v > r->key) r->rightChild = del(r->rightChild, v);
  else{
    if(r->leftChild != NULL && r->rightChild != NULL){
      Node* tmp = findMin(r->rightChild);
      r->key = tmp->key;
      r->rightChild = del(r->rightChild, tmp->key);
    }else{
      Node* tmp = r;
      if(r->leftChild == NULL) r = r->rightChild;
      else r = r->leftChild;
      delete tmp;
  return r;
```

- Cây nhị phân tìm kiếm cân bằng (AVL)
 - Là một BST
 - Chênh lệch độ cao của nút con trái và con phải của mỗi nút không quá 1
 - Độ cao của cây logN (N là số nút)
 - Mỗi thao tác thêm, loại bỏ nút trên cây AVL cần bảo tồn tính cân bằng của cây

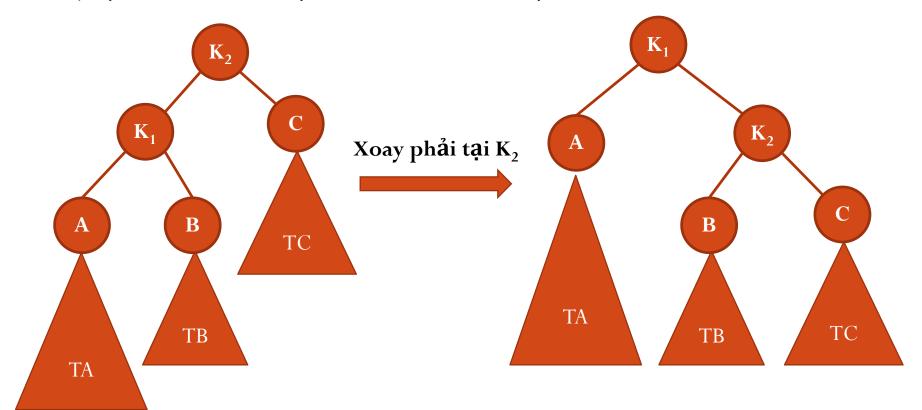
Cây AVL

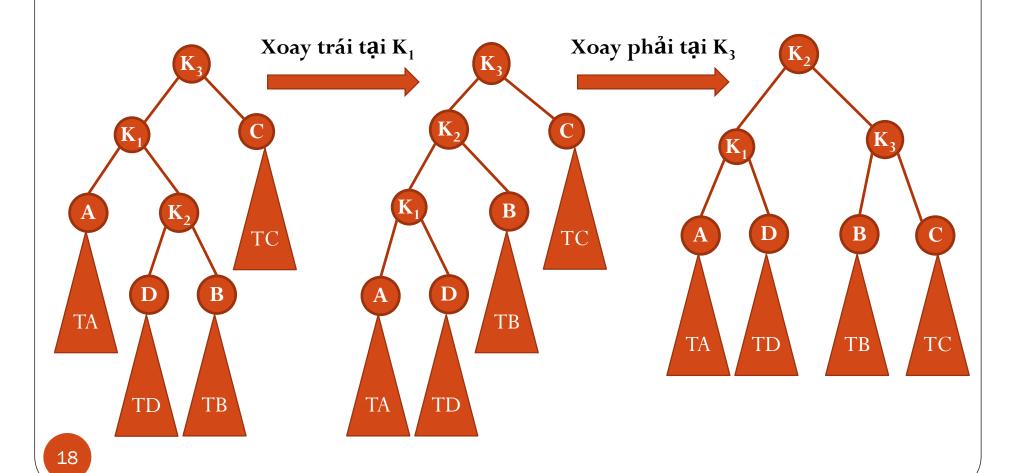
Cây BST nhưng không là AVL

- Mỗi thao tác loại bỏ hoặc thêm mới 1 nút trên AVL có thể làm mất tính cân bằng
 - Chênh lệch độ cao giữa 2 nút con của mỗi nút cùng lắm là 2 đơn vị
 - Thực hiện các phép xoay để khôi phục lại thuộc tính cân bằng

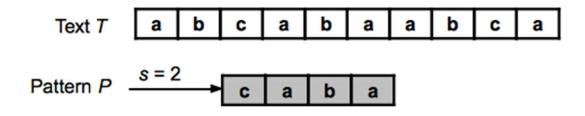
Trường hợp 1: chênh lệch độ cao của K₁ và C là 2, độ cao của B và C bằng nhau, độ cao của A hơn độ vào của B là 1 đơn vị

Trường hợp 2:

- Tìm sự xuất hiện của các xâu trong 1 văn bản cho trước
 - Cho văn bản T được biểu diễn bởi 1 mảng các ký tự T[1..N] và 1 xâu (pattern) P[1..M].
 - Cần tìm tất cả các vị trí xuất hiện của P trong T
 - P được gọi là xuất hiện trong T với độ lệch s nếu P[i] = T[s+i] với mọi i = 1, ..., M

- Úng dụng
 - Trình soạn thảo văn bản
 - Trích chọn thông tin
 - Xử lý chuỗi ADN

- Thuật toán trực tiếp
- Thuật toán Boyer Moore
- Thuật toán Rabin-Karp
- Thuật toán KMP (Knuth-Morris Pratt)

- Thuật toán trực tiếp
 - Xâu mẫu trượt từ trái qua phải của T
 - So khóp được thực hiện từ trái qua phải
 - Khi gặp trường hợp không khớp (mismatch) thì thực hiện dịch chuyển mẫu P một vị trí sang phải trên T

```
naiveSM(P, T) {
  foreach s = 0 . . N-M do
    i = 1;
    while i <= M && P[i] = T[i+s] do
        i = i + 1;
    endwhile
    if i > M then output(s);
  endfor
}
```

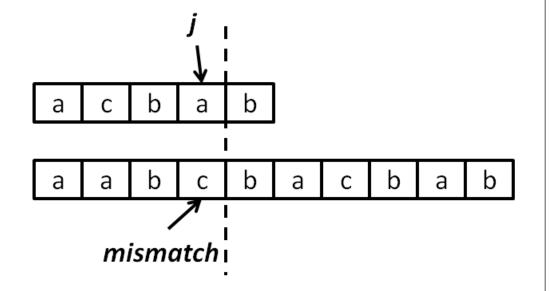
- Thuật toán Boyer Moore
 - Trượt xâu mẫu từ trái qua phải
 - Đối sánh: phải qua trái
 - Sử dụng thông tin tiền xử lý để bỏ qua càng nhiều ký tự càng tốt
 - Tiền xử lý xâu mẫu P
 - Last[x]: vị trí bên phải nhất xuất hiện ký tự
 x trong P
 - Khi tình trạng không khớp xảy ra với ký tự tồi là *x* (ký tự trên *T*), *P* sẽ được trượt 1 khoảng:

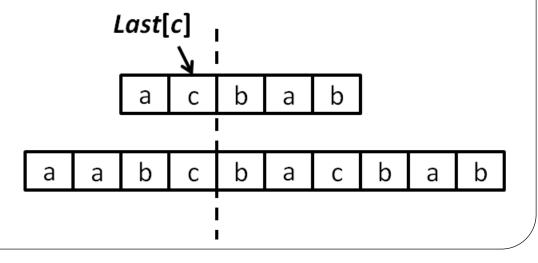
```
\max\{j - \text{Last}[x], 1\}
```

trong đó *j* là chỉ số hiện tại (xảy ra không khớp) trên *P* khi so khớp ký tự từ phải qua trái

```
computeLast(P) {
 for c = 0...255 do last[c] = 0;
 for i = m downto 1 do {
    if(last[P[i]] = 0) last[P[i]] = i;
boyerMoore(P, T){
  s = 0;
 while(s <= N-M){
    i = M;
    while(j > 0 \&\& T[j+s] = P[j])
      j = j-1;
   if(j = 0){
      output(s); s = s + 1;
    }else{
      k = last[T[j+s]];
      s = s + max(j-k,1);
```

- Thuật toán Boyer Moore
 - Last[a] = 4
 - Last[b] = 5
 - Last[c] = 2

- Thuật toán Rabin-Karp
 - Mỗi ký tự trong bảng chữ cái được biểu diễn bởi 1 số nguyên không âm nhỏ hơn d (d là độ dài của bảng chữ cái)
 - Đổi xâu P[1..M] sang giá trị số nguyên dương

$$p = P[1]*d^{M-1} + P[2]*d^{M-2} + \dots + P[M]*d^{0}$$

- Đối sánh mẫu bằng cách so sánh 2 giá trị số nguyên dương tương ứng
- Sử dụng lược đồ Horner để tăng tốc độ tính toán
- Đổi xâu con T[s+1 ... s+M] sang số

$$T_s = T[s+1] * d^{M-1} + T[s+2] * d^{M-2} + \dots + T[s+M] * d^0$$

• T_{s+1} có thể được tính toán hiệu quả dựa vào T_s (được tính trước đó)

$$T_{s+1} = (T_s - T[s+1] * d^{M-1}) * d + T[s+M+1]$$

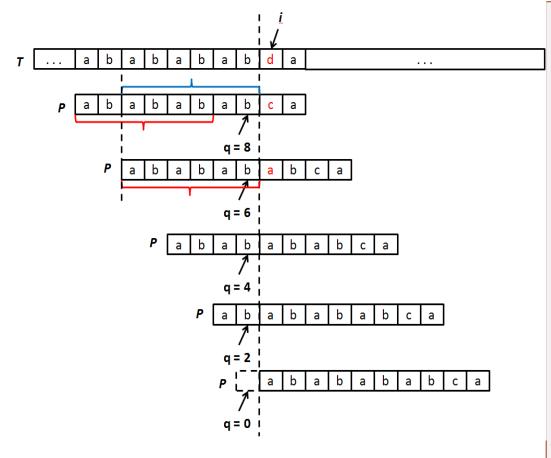
- Thuật toán Rabin-Karp
 - Nhược điểm
 - Khi M lớn thì việc chuyển đổi xâu sang số mất thời gian đáng kể,
 - Có thể gây ra tràn số đối với kiểu dữ liệu cơ bản của ngôn ngữ lập trình
- Cách giải quyết: thực hiện phép chia lấy đối với giá trị số dư cho Q
 - Khi 2 số dư khác nhau có nghĩa 2 giá trị số khác nhau và 2 xâu tương ứng cũng khác nhau
 - Khi 2 số dư bằng nhau, tiến hành đối sánh từng ký tự như cách truyền thống

- Thuật toán KMP (Knuth-Morris Pratt)
 - Đối sánh: từ trái qua phải
 - Trượt: từ trái qua phải
 - π[q]: độ dài của tiền tố dài nhất cũng đồng thời là hậu tố ngặt của xâu P[1..q]

q	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
P[q]	a	b	a	b	а	b	a	b	С	a
$\pi[q]$	0	0	1	2	3	4	5	6	0	1

```
computePI(P){
  pi[1] = 0;
  k = 0;
  for q = 2..M do {
    while(k > 0 && P[k+1] != P[q])
        k = pi[k];
    if P[k+1] = P[q] then
        k = k + 1;
    pi[q] = k;
  }
}
```

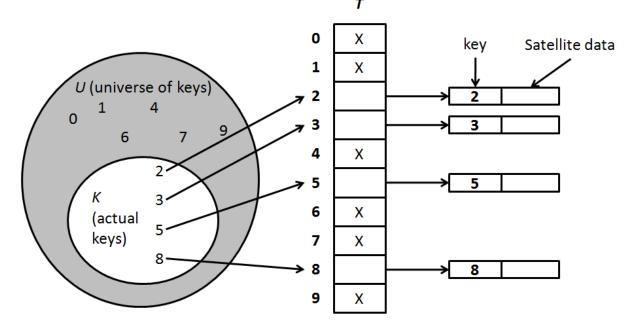
• Thuật toán KMP (Knuth-Morris Pratt)

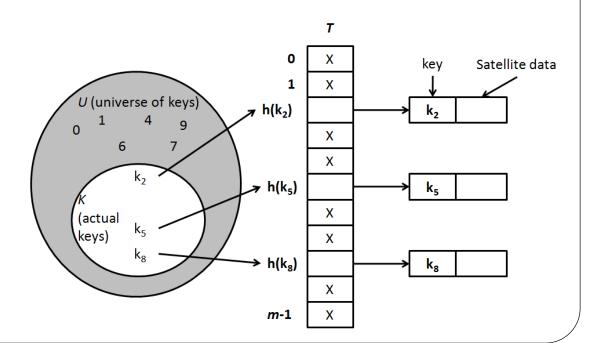
```
kmp(P, T){
  q = 0;
  for i = 1..N do {
    while q > 0 \&\& P[q+1] != T[i]
      q = pi[q];
    if P[q+1] = T[i]
      q = q + 1;
    if(q = M){
      output(i-M+1);
      q = pi[q];
```

- Từ điển: cấu trúc dữ liệu để ánh xạ một đối tượng với 1 đối tượng khác
 - put(k,v): thiết lập ánh xạ giữa khóa k và giá trị v
 - get(k): trả về giá trị tương ứng với khóa k
- Để cài đặt từ điển có thể dùng
 - Cây nhị phân tìm kiếm
 - Bảng băm

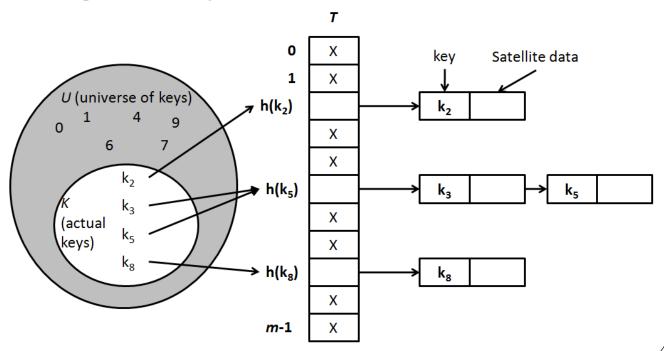
- Phương pháp địa chỉ trực tiếp
 - Giá trị của khóa k sẽ là địa chỉ trực tiếp trong bảng nơi lưu trữ giá trị tương ứng với k trong từ điển
 - Ưu điểm: nhanh, đơn giản
 - Nhược điểm: Hiệu quả sử dụng bộ nhớ kém khi không gian khóa sử dụng có giá trị khóa rất khác nhưng số lượng lại ít

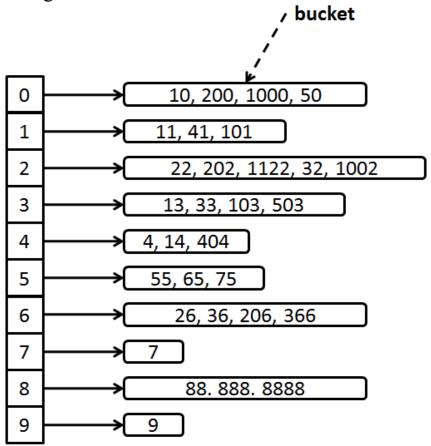
- Phương pháp hàm băm
 - Với mỗi khóa k, hàm h(k) sẽ đưa ra địa chỉ trong bảng nơi lưu trữ giá trị tương ứng với k
 - Hàm h(k) phải đơn giản và tính toán phải hiệu quả

- Phương pháp hàm băm
 - Xung đột: hai khoá khác nhau cho hai giá trị hàm bằm bằng nhau
 - Giải pháp:
 - Nhóm chuỗi (Chaining): Các đối tượng cho cùng giá trị hàm băm sẽ được nhóm theo chuỗi (danh sách liên kết, cây hoặc bảng băm cấp 2)
 - Phương pháp địa chỉ mở (Open Addressing)

- Hàm băm phổ biến: hàm chia lấy dư (mod)
 - Giả thiết khóa là các số nguyên
 - $h(k) = k \mod m$ trong đó m là số phần tử của bảng lưu trữ

- Phương pháp địa chỉ mở (Open Addressing)
 - Các cặp (khoá, giá trị) được lưu trữ ngay trong bảng có m vị trí
 - Thao tác put(k, v) và get(k) sẽ cần dò (probe) bảng lưu trữ
 - Thao tác put(k, v): dò để tìm ra vị trí còn trống để lưu (k, v)
 - Thao tác get(k): dò để tìm ra vị trí trong bảng lưu trữ khoá k
 - Thứ tự dò: h(k, 0), h(k, 1), h(k, 2), ..., h(k, m-1)
 - Có các phương pháp dò
 - Dò tuyến tính: $h(k, i) = (h_1(k) + i) \mod m$ trong đó h_1 là hàm băm thông thường
 - Dò quadratic: $h(k, i) = (h_1(k) + c_1i + c_2i^2) \mod m$ trong đó h_1 là hàm băm thông thường
 - Băm kép: $h(k, i) = (h_1(k) + i * h_2(k) \mod m \text{ trong dó } h_1 \text{ và } h_2 \text{ là hàm}$ băm thông thường

- Phương pháp địa chỉ mở (Open Addressing)
 - Thao tác put(k, v)

```
put(k, v)
  // T: bảng lưu trữ
  x.key = k; x.value = v;
  i = 0;
  while(i < m) {</pre>
    j = h(k,i);
    if(T[j] = NULL) {
      T[j] = x; return j;
    i = i + 1;
  error("Hash table overflow");
}
```

- Phương pháp địa chỉ mở (Open Addressing)
 - Thao tác get(*k*)

```
get(k)
  // T: bảng lưu trữ
  i = 0;
  while(i < m) {</pre>
    j = h(k,i);
    if(T[j].key = k) {
      return T[j];
    i = i + 1;
  return NULL;
```

• Bài tập: một bảng lưu trữ được cấp phát m phần tử, áp dụng phương pháp địa chỉ mở với hàm dò h(k, i) có dạng

$$h(k, i) = (k \bmod m + i) \bmod m$$

• Ban đầu bảng trống rỗng, hãy vẽ trạng thái bảng khi chèn liên tiếp các khoá 7, 8, 6, 17, 4, 28 vào bảng trong trường hợp m = 10